संध्यामिति ॥ तत्रमार्गेणैतिशेषः॥ हुतहुताशनः नमस्कारेणमंत्रेणपंचयज्ञान्समापयेदित्युक्तरीत्याश्लाघयिष्यति ॥ श्लाघनमुद्वर्तनं तत्पूर्वकंस्नापयिष्यति॥ नाप्सुश्लाघमानः स्नायादितिब्रह्मचारिप्रकरणस्थापस्तंबस्मृतौतथाव्याख्यानात् ॥ ३३ ॥ कंदं जलोद्भवपद्मादीनां ॥ मूलं स्थलोद्भवानामितितीर्थः ॥ अकर्मण्यं कर्मानुष्ठानाक्षमं ॥ अप्रग्रहं नीवारादिसंग्रहरहितं ॥ अनायकं पालकहीनमित्यर्थंतीर्थः ॥ कर्मणिसाधुकर्मण्यमित्यतिथिविशेषणं ॥ भोजयिष्यति ॥ कर्मण्यमित्येवचपाठः ॥ अप्रग्रहं यष्टिग्रहणपूर्वकमार्गप्रदर्शकरहितं ॥ अतएवानायकं स्नानादिकर्मप्रवर्तकहीनमित्यर्थंकतकः ॥ ३४ ॥ भरिष्यामि स्वयमंधइतिशेषः ॥ ३५ ॥ मामेत्याबाधेद्विर्वचनं मामुद्दिश्य

कोमांसंध्यामुपास्यैवस्नात्वाहुतहुताशनः॥ श्लाघयिष्यत्युपासीनःपुत्रशोकभयार्दितं ॥३३॥ कंदमूलफलंदत्वायोमांप्रियमिवातिथिं॥ भोजयिष्यत्यकर्मण्यमप्रग्रहमनायकं॥ ३४ ॥ इमामंधांचवृद्धांचमातरंतेतपस्विनीं॥ कथंपुत्रभरिष्यामिकृपणांपुत्रगर्धिनीं ॥ ॥ ३५॥ तिष्ठमामागमःपुत्रयमस्यसदनंप्रति ॥ श्वोमयासहगंतासिजनन्याचसमेधितः ॥ ३६॥ उभावपिचशोकार्तावनाथौकृपणौवने॥ क्षिप्रमेवगमिष्यावस्त्वयाहीनौयमक्षयं ॥ ३७॥ ततोवैवस्वतंदृष्ट्वातंप्रवक्ष्यामिभारतीं॥ क्षमतांधर्मराजोमेबिभृयात्पितरावयं॥ ३८॥ दातुमर्हतिधर्मात्मालोकपालोमहायशाः॥ ईदृशस्यममाक्षय्यामेकामभयदक्षिणां॥ ३९ ॥

तिष्ठ मागमः मागच्छेति वा समेधितः ॥ ३६ ॥ यमक्षयं यमगृहं ॥३७॥ यमगृहगमने स्वप्रयोजनमाह ॥ ततइति धर्मराजोमेक्षमतां ॥ पुत्रवियोगजनकं पूर्वकृतापराधं ॥ अयं मेपुत्रः पितरौबिभृयात्पालयतु ॥ ३८ ॥ ननु त्वयायाचितेपि कथमेतल्लभ्यतेऽतआह ॥ दातुमिति ॥ लोकपालोपमः ईदृशस्यअनाथस्य अभयदक्षिणां पुत्रदानेन॥ तदभावेनमहाभयप्राप्तेरितिभावः ॥ कतकस्तुयतोऽयंमेपुत्रःपितरौबिभृयात् अतोस्यधर्मराजोभवान्क्षमतां ॥ शस्त्रघातजन्यदुर्मरणजनकंपापंक्षमतामेवंमयाप्रार्थितोदुर्मरणजं दुर्गतिंदूरीकृत्य त्वांस्वर्गंनयिष्यति ईदृशस्य तपस्विनोममैकां पुत्रतारणरूपाभयदक्षिणां लोकपालत्वाद्दातुमर्हतीत्यर्थमाह ॥ ३९ ॥